

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексеевко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексиці сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Культ особи [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексеевко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С. 207.

Культ особи — (лат. «cultus» — шанування) надмірне звеличання чого-небудь або кого-небудь. К.о. — це інструмент підпорядкування керівника волі ін. людей, що стоять нижче керівника за ієрархією, це характерна якість толпо-«елітарного» сусп-ва, інструмент управління ним.

Особливості К.о. — це фактично зафіксована трансформація переходу лідера у «вождя нації» в якості кінцевого результату, з наступники ознаками: 1.«Вождь — вічний». На відміну від лідерів найвищої ланки, вождь незмінюваний. Його тіло може спочивати в мавзолеї, але дух навічно залишається в народній пам'яті. Він може формально залишатися вищим керівником країни навіть після своєї смерті (Кім Ир Сен). 2. «Вождь — усемогутній». Він є харизматичним джерелом легітимності й ідеології. Народ запевняють, що інтереси вождя й народу завжди збігаються, і саме існування народу й країни без вождя неможливо (Сталін, Кім Ир Сен). 3. «Вождь — завжди правий». Його провідні вказівки торкаються всіх сфер дія-сті, або всіх боків сусп. й культ, життя. Він вирішує нерозв'язні проблеми й дає мудрі поради. Будь-яка тема повинна бути освячена його авторитетом. 4. «Вождь — усюдисущий». Портрет вождя висить у кожній квартирі, на кожному робочому місці. Причому на ту стіну, де висить портрет, заборонено вішати що-небудь ще. Вождь, що володіє такими ознаками, вимагає відповідних форм звертання. Напр., «Наш дорогий товаришу Сталін!», «дорогий і улюблений» (Л. Брежнєв).

Механізм формування К.о. — полягає в тому, що підлеглі починають вихвалити свого начальника перед ін. Керівник, що не здатний здійснювати управління на тому рівні, за який хвалять його підлеглі (але є бажання, щоб люди вважали, що він керівник саме такого рівня), у цьому випадку стає залежним від своїх підлеглих, які в результаті створення такого культу одержують можливість здійснювати управління (а через нього й свої мрії й устремління) від імені свого начальника (вождя), при цьому не несучи за це відповідальності. (В. Корнієнко)